

Sygn. akt IV U 123/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 stycznia 2014 r. Nr (...) -SER

w sprawie Z. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala ubezpieczonemu Z. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...)r.

Sygn. akt IV U 123/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż nie został uznany przez Komisję Lekarską ZUS za osobę niezdolną do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że decyzja nie jest zgodna z jego stanem zdrowia (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20 grudnia 2013r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. C. dnia 23 października 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 520 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek Z. C. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która przyznana mu została do 30 listopada 2013 r. na podstawie decyzji z dnia 30 listopada 2010r. (decyzja k.367 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 23 października 2013r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 14 listopada 2013r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k.522 akt organu rentowego).

Dnia 14 listopada 2013r. ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.523 akt organu rentowego) i na skutek wniesienia powyższego sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20 grudnia 2013r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k.526 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy Z. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.527 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, ortopedy, psychiatry i psychologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u Z. C. stan po złamaniu czaszki z krwiakiem śródmózgowym i ubytkiem kości skroniowej lewej w 1987r., stan po złamaniu łokcia prawego z niestabilnością, stan po złamaniu kłykcia bocznego uda lewego z niestabilnością, delikatny niedowład lewostronny (przewaga kończyny dolnej), zaburzenia osobowości i zachowania spowodowane organicznym uszkodzeniem mózgu, zespół uzależnienia od alkoholu w wywiadzie. Biegli uznali badanego za częściowo niezdolnego do pracy od 1987r. i nadal, do 30 listopada 2016r. załączona dokumentacja lekarska oraz badania psychiatry i psychologa potwierdzają istnienie zmian organicznych w (...) zarówno w sferze intelektualnej jak i charakterologicznej. Mają one znaczenie dla funkcjonowania poznawczego i społecznego wnioskodawcy. Prognoza w przebiegu w/w zmian jest niekorzystana. Ograniczenia w zakresie narządu ruchu, a szczególnie niestabilność łokcia prawego, niestabilność kolana lewego, powodują ograniczenia lokomocji i wykonywanie pracy kończyną górną prawą (opinia biegłych k. 11-15).

U ubezpieczonego istnieje deficyt wyprostów i całkowita niestabilność stawu. Świadczy to o braku stabilnej funkcji więzadłowej stawu łokciowego. Staw kolanowy lewy jest niestabilny w płaszczyźnie czołowej, co powoduje uczucie „uciekania” stawu kolanowego. Biegli psychiatrę i psychologa ocenili badanego jako osobę z uszkodzeniami organicznymi mózgu z zaburzeniami osobowości, zdolności spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania. Oceniając stan zdrowia ubezpieczonego biegli stwierdzili, że nie ulega on poprawie, a wręcz zaburzenia psycho-psychologiczne narastają. Ubezpieczony z zaburzeniami i ułomnościami psychofizycznymi kwalifikuje się do uznania go za częściowo niezdolnego do pracy zgodnie z jego kwalifikacjami. O częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego trwającej nadal świadczy narastanie zmian psychoorganicznych mózgu po ciężkim urazie mózgu i dodatkowo deficyt sprawności ruchowej (opinia uzupełniająca k.28).

Ubezpieczony Z. C. skończył (...), z zawodu jest hydraulikiem, pracował w firmie sprzątającej w zakładzie pracy chronionej do 01.12.2013 r. (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Z. C. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później

niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy: neurologa, ortopedy, psychiatry i psychologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest nadal po 30 listopada 2013 r. częściowo niezdolny do pracy do 30 listopada 2016r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdzili u Z. C. stan po złamaniu czaszki z krwiakiem śródmózgowym i ubytkiem kości skroniowej lewej przebyty w 1987r., stan po złamaniu łokcia prawego z niestabilnością, stan po złamaniu kłykcia bocznego uda lewego z niestabilnością, delikatny niedowład lewostronny (przewaga kończyny dolnej), zaburzenia osobowości i zachowania spowodowane organicznym uszkodzeniem mózgu, zespół uzależnienia od alkoholu w wywiadzie. Biegli uznali badanego za częściowo niezdolnego do pracy od 1987r. i nadal, do 30 listopada 2016r. Dodatkowo w opinii uzupełniającej biegli wskazali, że u ubezpieczonego istnieje deficyt wyprostu i całkowita niestabilność stawu. Świadczy to o braku stabilnej funkcji więzadłowej stawu łokciowego. Staw kolanowy lewy jest niestabilny w płaszczyźnie czołowej, co powoduje uczucie „uciekania” stawu kolanowego. Biegli psychiatra i psycholog ocenili badanego jako osobę z uszkodzeniami organicznymi mózgu z zaburzeniami osobowości, zdolności spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania. Oceniając stan zdrowia wnioskodawcy, biegli brali przede wszystkim pod uwagę narastanie zmian psychoorganicznych mózgu po ciężkim urazie mózgu i dodatkowo deficyt sprawności ruchowej.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Biegli wydając opinie mieli na uwadze wiek ubezpieczonego, jego kwalifikacje zawodowe (wykształcenie zasadnicze zawodowe – hydraulik, pracę ochroniarza i w firmie sprzątającej) i zdolności psychofizyczne. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z opinii biegłych lekarzy w całości zarówno główną jak i uzupełniającą. Obie opinie wykazały, że stan zdrowia ubezpieczonego w stosunku do badania będącego podstawą przyznania mu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 listopada 2013 r. nie poprawił się, a wręcz przeciwnie bowiem zaburzenia psycho-psychologiczne narastają (zespół psychoorganiczny).

Ubezpieczony z zawodu hydraulik, ze względu na ograniczenie zakresu ruchu, a w szczególności niestabilność łokcia prawego, niestabilność kolana lewego, które powodują ograniczenia lokomocji i wykonywanie pracy kończyną prawą górną, jak również ze względu na dolegliwości neurologiczno-psychiatryczne nie jest zdolny do wykonywania pracy zgodnie z kwalifikacjami. Praca hydraulika jest pracą fizyczną i wymaga sprawności intelektualnej, tak samo zresztą jak praca ochroniarza. Nie można również uznać, że ubezpieczony zaburzeniami osobowości, zdolności spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania jest zdolny do pracy zgodnie ze swoim wykształceniem i kwalifikacjami zawodowymi.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy trwa nadal i istniała po 30 listopada 2013 r. tj. od 1 grudnia 2013r. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od (...).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.